

Mac De-
geografia

tesis una
im Ruri-
cada amb
ta lectura
uda" i de
lemonstra-
Ruritonia
gans, per
cermonia
is catòlic i
t. D'altra
diplomà-
és de pri-
ensar a E.
nalista en
n Rudolf
ansitòria
-stria im-
itò, era el
urg impe-
scendents
la de Ma-

tema, publicada en llengua anglesa als dos costats de l'Atlàntic, és esferidora, sens dubte molt superior a la publicada al país més afectat i desinfectat, potser seria més correcte). Rússia, i els seus satèl·lits. (La dita que quan Nord-Amèrica enxampa un refredat el Regne Unit té pneumònia, segurament es pot exagerar en el cas Rússia-Polònia, posem per cas.) No és sorprenent: en algunes trobades internacionals en que hem participat enguany, els erudits de la Perestroika solien parlar la llengua de Shakespeare, no la de Puixkin.

El cas "nazisme" imaguem que és una seqüela del cas Heidegger (del qual es va fer un ressò esplèndid aquest diari, fa uns mesos). És a dir, de la summa quasi teològica dels pecats del pensador alemany que és el llibre de Victor Farias, "Heidegger et le nazisme". A partir del rebombori, el dubte del nostre segle ha

Les polèmiques entorn de Joyce han estat l'últim gran debat literari

canviat de protagonista: ja no és Hitler, és Heidegger. Per si no n'hi havia prou amb Heidegger, la polèmica Paul de Man, el prestigiós crític belga afincat des dels anys cinquanta als Estats Units, on departia "deconstruction", mentre Derrida li dedicava obres, convenientment passades de la llengua francesa a l'anglesa indistinta. Ai las!, també De Man tenia un fosc passat jovevivol d'una certa afeció al Nacional Socialisme, que és la forma fina de dir nazisme. Diuen que hi ha qui es serveix d'aquests pecats de joventut del brillant crític per enfonsar la "deconstruction" en pes en favor d'una certa xenofòbia dels crítics genuïnament nord-americans. Paradoxes de la història, mentre el nazisme contemplava — i exe-

cutava — solucions finals per als jueus que, al seu entendre, havien pol·lucionat l'autèntica vida alemanya, ara, en nom de passats feixistes, es pot voler eliminar un sistema crític que, als països on n'hi ha, diuen que serveix. S'hi afegeix l'afer Kurt Waldheim, generador de llibres, comentaris de tota mena. ¿Per què, al cap de més de quaranta anys, el tema desvetlla interès, passions, insistim, fins i tot a les revistes literàries?

Per un altre costat, l'interès en tot allò que passa a Israel, on sembla haver-hi un estol de bons escriptors, és, també tema del món anglosaxó, un fet que no impedeix, ans al contrari, llargues manifestacions de retret contra el comportament militar del país. Per les nostres contra-

Maddox, "Nora: The Real Life of Molly Bloom"; òbviament senyora Joyce. El cert escàndol de la biografia no ha estat res, però, comparada amb les arts de Ariana Stassinopoulos Huffington, "Picasso: Creator and Destroyer". Aquesta autora, més grega recent que Dukakis, quan encara no havia afegit el tan saxó "Huffington" a la seva signatura, ja va palesar que no hi ha res com els llatins (i latines) per armar escàndol, amb una biografia de la Callas. Ara, s'ha superat a si mateixa i, entre l'apartat biogràfic esponerós de cada any saxó, el seu Picasso és tota una lluminària.

Què ens dura la tardor? Cal esperar que les fulles caiguin de l'arbre del món de l'edició, de les publicacions que se'n faran ressò i de nosaltres que, un dia o altre, ho llegirem.

MARTA PESSARRODONA

coincideix
primes són
s als des-
cas, sem-
i d'amors
especta-
hi sovint
t de Hen-
er un ins-
traicions
però una

ET PUIG

A

3
TANA

Ens tenen en remull

AMB una certa freqüència, fins i tot amb una mena de regularitat, es produeixen badades guerres que ens posen l'ai al cor. No tan sols pel que passa, sinó pel que pot passar d'un moment a l'altre.

De fa temps ens preocupa la possibilitat que un error humà pugui desencadenar una catàstrofe a escala mundial. La por d'una guerra oberta, amb el requisit cavalleresc de declaració prèvia, es va allunyant degut al convenciment que no hi hauria guanyador, que el triomf d'un dels contendents —en cas de produir-se— no pagaria el tret. Mai tan ben dit!

Però penso que hi ha qui creu que és convenient de mantenir-los atemorits, com a base indispensable per justificar despeses fabuloses. Aleshores, sorgeix el fantasma de les equivocacions en la manipulació d'eines i de sistemes temibles.

Un dels episodis més curiosos

d'aquest joc és l'alliberament del jove aviador alemany Mathias Rust, que el dia 28 de maig de 1987 va aterrar a la Plaça Roja de Moscou. Es tracta d'un pilot pràcticament aficionat, que no havia estat admes per l'aviació civil ni la militar del seu país, a causa de tenir una vista defectuosa. Pilotava una avioneta lleugera, de lloguer, un aparell incapaç d'inquietar cap cúpula militar d'enlloc del món. Tan mateix, Mathias Rust va posar en ridícul el sistema defensiu de la Unió Soviètica, burlant tots els controls aeris i plantant-se al cor mateix de l'immens país. Naturalment, es va parlar de seguida de "negligència" o "d'error humà", i el govern de la URSS va destituir d'una manera fulminant el ministre de defensa, Sergei Sokolov, i el cap de la defensa aèria, Alexandr Koldunov. Tots dos eren —o són encara?— mariscals de l'Exèrcit Roig. Més que no pas felicitar Rust per la seva proesa, es va preferir aprofitar el prodigiós viatge

per fer neteja. Hi ha qui atribueix aquesta astuta maniobra a Gorbaxov, que ja duia al cap les seves intencions renovadores.

Victimes alienes

Però tot plegat sembla que formi part d'un trencaclosques monumental, amb dues peces que en unir-les ens posen en evidència l'estupidesa humana. Els cervells militars britànics, durant la guerra de les Maldives, van descobrir amb estupor que els missils "Exocet" podien destruir grans vaixells de guerra, amb una rapidesa espauddidora. O sigui que la intel·ligència de la defensa anglesa havia badat fins aleshores, la qual cosa no ha impedit que es continuï construint enormes naus bèl·liques, caríssimes de fer i de mantenir i, en canvi, summament vulnerables: uns projectils infimitament més barats les poden enfonsar en cosa de segons. No hi ha dubte que hi ha qui segueix ba-

dant o, almenys, que es proposa fer badar els altres, tots nosaltres.

Russos i americans han sofert "errors" d'apreciació propis que han causat víctimes alienes, de preferència civils, ni caldrà dir-ho. I s'han produït fallades tècniques en centrals nuclears, unes desgràcies anunciades amb tanta reterogic que fa l'efecte que ens resignem a un holocaust final, amb un fatalisme d'aparença bovina.

El més desconcertant de tot és que els qui paguen els cuirassats, els artificis voladors i el personal —molt nombros— encarregat de fer anar i de disparar són les presumptes víctimes destinades a posar més carn al foc.

Paradoxalment, no se les consulta mai, perquè la part que els toca resulta que és de naturalesa secreta i obligatòria. Es pot assegurar que l'error humà és general, que badem tots.

PERE CALDERS

CAIXA DE
BARCELONA
SERVEIS DE CULTURA

<p>OC. BIBLIOTECA POPULAR CONGRÉS Cardenal Tedeschini, 55. T. 351 70 03 - 08027 BARCELONA</p> <p>OC. BIBLIOTECA POPULAR LES ROQUETES Pla dels Fornells, 31. T. 359 65 27 - 08003 BARCELONA</p> <p>OP. BIBLIOTECA POPULAR SANT ILDEFONS Dr. Aris, 2. T. 375 26 04 - 08940 CORNELLA DE LLOBREGAT</p> <p>OP. BIBLIOTECA POPULAR TORRE BARO Rasos de Peguera, 6-8. T. 359 41 12 - 08003 BARCELONA</p> <p>OC. BIBLIOTECA PÚBLICA DEL BARRI DE POMAR Av. Primer de Maig, s/n. - 08915 BADALONA</p> <p>OP. BIBLIOTECA UNIVERSITÀRIA LES PUNXES Av. Diagonal, 416-420. T. 257 28 44 - 08037 BARCELONA</p> <p>OC. BIBLIOTECA JOAN SERRA I CONSTANÇO Sant Pau, 9. T. 803 07 63 - 08700 IGUALADA</p>	<p>OC. ESCOLA MUNICIPAL D'ART Major, 354-356 - 08759 VALLIRANA</p> <p>OC. LA MARINETA (Casal de Cultura) Pl. Espanya, 7 - 08100 MOLLET DEL VALLES</p> <p>OP = Obra Propia OC = Obra en Col·laboració * = En Preparació</p>	<div style="border: 1px solid black; padding: 5px; display: flex; align-items: center; justify-content: center;"> <div style="text-align: center;"> <p>CAIXA DE BARCELONA</p> </div> <div style="margin-left: 20px;"> <p>OBRES SOCIALS</p> </div> </div>
--	--	--